

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. HIRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRBE VÉLT KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ KIADÓHIVATAL.

Keleti politikánk egykor és ma.

Az egyiptomi angol vandalizmus legújabb történetében reánk nézve nem a legfontosabb ugyan, de mindenesetre föltételesen érdekes kérdés az, ha vajon helyes-e azt az osztrák-magyar monarchia jelenlegi diplomáciája?

Felhivatalos, vagy éppen hivatalos forrásból az angol államtitkár ez állításának czafolata még eddig meg nem jelent sehol. A többi czafolatok is oly félénkek és szemérmesek, hogy inkább megerősítik, nem hogy meggyöngyözték azt a hitet, hogy az angol államtitkárnak a parlament előtt ünnepélyesen tett nyilatkozata szoról-szóra igaz. Nem is lehet az másképp. Az angol gentleman sokféle sértést el tud viselni. De ha azt mondják neki: «hazudsz!» — azért keresztül jár a lelken mindenkinek.

Kálmoki és Károlyi grófnak ennél fogva bizonyosan eljár a szájok, mert Dilke különben nem mert volna még magántársaságban sem, annál kevésbé a törvényhozó testületben nyilvánosan hivatkozni rájuk. De meg lehet, hogy nem is jart el, s hogy a két nemes gróf csak igazságot mondott, midőn úgy nyilatkozott, hogy az osztrák-magyar monarchia Alexandria halomba döntését s általában az Egyiptom elleni egész eljárását jogosultnak, igazoltnak tartja.

De ha így van, ha monarchiánk külügyi képviselői Anglia egyoldalú, erőszakos, barbár, a nemzetközi jogot ép úgy, mint az általános morált föltérő eljárását helyeselni tudja: akkor ez nem egyéb, mint újabb bizonyossága annak, hogy Ausztria-Magyarország mai államfőiről teljesen ellenkező irányú követelmény, mint a mielyet a régi Ausztria államfőiről a keleti kérdésben követtek s hogy e keresztény Európa valóban összeesküdt az ottoman birodalom összeomlására, eltérő lére a föld, vagy legalább Európa színéről, a mi nem jelentene egyéb, mint azt, hogy legújabbban Oroszország politikája lón a politikája annak az egész Európának, mely eddig

A hadsereg újjászervezése.

(B.) Ha mindazon ezreféle, mesterségesen egymással összefüggésbe hozott tényezőket és kezeletet szem előtt tartjuk, melyek a modern nagy hadseregek szervezését képezik, azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy az, a mit eddig a hadügyminiszteriumból a hadsereg újjászervezését illetően a nyilvánosság elé juttatni jónak találtak, a kilitásba vett reform egy nagyon is csekély részét képezheli.

Ha azt, a mit a tárgyról eddig hallottunk, csak felületesen vizsgáljuk, a mozgalom úgy tünik fel, mintha egyszerűen csak a gyolagság szervezésének tökéletesebb irányulva, mintha a dolog csak egy, az utolsó időben politikai és katonai tapasztalatok által teremtett új, a gyolagság jelenlegi szervezéséhez hozzá csatlakozó képezt körül forogna. Illetékes helyen derekasan törekednek is e nézetet terjeszteni. Komolyabb megtekintésre azonban kintünk, hogy a tervezett reform nem más, mint egy valóságos forradalom az egész hadsereg szervezésében, nem más, mint a Kún kirohadt, ma teljesen konzolidált kintő alkotásának gyökeres kiirtása, hogy helyébe egy sehol sem ismert, szürke teoriára alapított szisztemát helyezzenek — azon új vezérkari generáció egy szisztemát, mely B. Beckben látja fejét és melynek katonai tapasztalatai legjobban esztében a szerencsétlen 1866-iki osztrák-porosz hádjáratból, de nagybőrből a bosznia-hercegovinai okkupációból származnak. Az aránylag olcsó habérók, melyeket az okkupáció a vezérkarnak hozott, ma már elhervadtak. Újakat kell szakitani. És miután János templomának ajtai nem akarnak megnyitni, békés uton törekednek szomjuk csillapítani.

Azóta nagyot fordult a világ. Anglia, melynek Törökországot az orosz ellen védelmezni csaknem oly nagy érdeke volt, mint a mi monarchiánknak, — meggyőződött, hogy eddigi politikájában nem számítathat többé támogatására eddigi szövetségeseinek, a ki elfoglalva Boszniát és Hercegovinát, osztozó társává lón a muszliánok: siet színtén kivenni a maga részét idejelenkor s igyekszik elfoglalni a suezzi csatornát, hogy biztosítsa útját Kelet-Indiába. Anglia kizárólagos uralma a suezzi kanálison, szemmel szúr Franciaországnak s beáll hozzá szövetséges czim alatt — ellenörnek. Tunisz

Es már akármilyen prózai, de bizony a mai adózatlat korszakában már nálunk is horders, sok családnál döntő szempont az olcsóság. Természetesen úgy érve ezt, hogy a mit itt alacsony áronk fizetünk, az egyszerűségi jobb is, mint nemely helyzetnek a drágább. Hiszen a mi roz, az soha sem lehet olcsó. Szép lát, haterköny gyögrvív, tude jó levegő van mausult is: a havasok vidéke fenségesebb: egyházi hávsóbb és a kánikulai napokban edzőbb; de nem boszontó-e, ha a nagyvárosi gomorbetegnek a jó ásványvizőt, eles levegőtől végre megjön az oly rég áhított ásvány és azlan — nincs mit emnie? Azaz: hogy volna ugyan, de még fiatal ép gomornak is kegyetlen roz, hát még a sokkal kényesebb, válogatosabb betegnek? Ez hozzá még drága is! A mi pedig többnyire együtt jár. Hiszen a ki mihez nem ért, az azt nagyobb kinnal és rosszabbul csinálja, mint a ki ahhoz talentummal bír. A tethelen poéta, iszonyi kinok közt izadja ki roz verseit, míg Petőfi csak úgy a kabátja újjából rózta ki a legfelsőbbek-bekét.

Fürdői levelek.

I. Rohitsch-Sauerbrunnból.

A lapok tudósításai szerint Badagund, Tobelbad, sőt a távolosq Marienthal és Karlsbad is azon fürdők közé tartozik, melyekkel szemben nem fog a hazafias csapott ajtó azon értelme, hogy «minék a távolban magyaránt, mikor a jó — a hazai gyógyfürdő is oly közel esik?» De ha ezekben a magyar elem csak erősen van képviselve, semmi kétség, hogy Rohitsch-Sauerbrunnban vétezik legtöbb magyar ember a védegyélt eszácse ellen. Mert ez már egyesnek magyar fürdőnek nevezhető. Ha okait kereszük, talán megtaláljuk némileg azokban a tényállás méntéget is.

Ez az, hogy atalan a fürdők világszerte nemzetközi természetű bírnak. Ezekre nézve igazán áll a régi latin közmondás: hanc veniam danus, petimussaque vicissim. Az ember fürdőre megy kétféle okból. Egészségi vagy csak szórakozási szerinti Badagund, Tobelbad, mely utóbbi egyebiránt színtén az egészségi rovát alá eshetik, noha csak fagabb értelemben, mert hiszen a nagyvárosok monotonizája és rekedt levegője elől néhány heti lég- és fagokozás-ásványoztatás minden ember egészségiének csak javára válhatik. A ki nek valamely speciális baja van, annak számára már az orvos választja meg a fürdő mészéget. Hisz ismeretes dolog, hogy a «rossz idő» dacára még mindig opulens — kövér — magyar konyha, a cigány zene mellett vizsgálódás aránylag a mi fajúknak fejt ki legtöbb gomorabb, s innen ama feltűnő körülmény, hogy az ugynevezett gomor és alhasi rendellenességek ellen hatályos fürdők közönségének aránylag oly nagy illetménye hazánkban kerül ki.

De a ki csupán szórakozni megy is, nem természetesen-e, hogy a «varatio delectans» nagyobb lehet egy idegen — külföldi — mulató helyen, a hol község, bajk, szósokak, látványosságok, mind a szokatlan, az ismeretlen, az újnak ingerével bírnak és a lehangolt kedélye kedélyre ütődtek hatnak. Azt hiszem, e fürdő kérdésnek leghevesebb és egyetlen megoldása az, a mi remélhetőleg rövid idő múlva be is következik, hogy majd a mi természetűtől oly dusan adomanyozott hazai fürdők is utólik, sőt helyeik közelmúltul is haladják a külföldieket a berendezés előnyei tekintetében, és akkor aztán a külföld is úgy ózonlik hoznak, mint mi a külföldre, és helyre lesz útve a különbözet.

Aztán végre a legzadagabb, legelőhaladottabb illam is bizonyos czikkerektől ad fordul a hol azokat olcsóbban kapja. Minden évben két fürdő-szezon szokott itt lenni: az első május közepétől június végeig; a második ezen idő után s ezen utóbbi sokkal olcsóbb, mert

Keleti politikánk egykor és ma.

Az egyiptomi angol vandalizmus legújabb történetében reánk nézve nem a legfontosabb ugyan, de mindenesetre föltételesen érdekes kérdés az, ha vajon helyes-e azt az osztrák-magyar monarchia jelenlegi diplomáciája? Sir Charles Dilke az angol alsóházban tett nyilatkozata szerint nagyon helyes s midőn az az állítás tagadásba vonaolt: Dilke újlag is kijelenté, hogy az osztrák-magyar monarchia Alexandria porrá lövésését igenis, teljesen törvénytörésnek és indokoltknak jelenté ki, s e tekintetben hivatkozni gróf Kálnoki osztrák külügyminiszterre, ki Sir Henry Elliot bécsi angol nagykövettel és gróf Károlyi Alajos londoni osztrák-magyar nagykövetre, ki Granville lorddal szemben ilyen értelemben nyilatkozott.

Felhivatalos, vagy éppen hivatalos forrásból az angol államtitkár ez állításának czafolata még eddig meg nem jelent sehol. A többi czafolatok is oly félénkek és szemérmesek, hogy inkább megerősítik, nem hogy meggyöngyözték azt a hitet, hogy az angol államtitkárnak a parlament előtt ünnepélyesen tett nyilatkozata szoról-szóra igaz. Nem is lehet az másképp. Az angol gentleman sokféle sértést el tud viselni. De ha azt mondják neki: «hazudsz!» — azért keresztül jár a lelken mindenkinek. Az előkelő angol társaság szemében nincsen alábbvaló, nyomorultabb bűn a hazugságnál s a ki azt a vadmot elűrti, mint a leggyávább, leggyalázatosabb bűn elkövetésére képes ember, azonnal megszűnik tagja lenni az angol tisztességes társaságnak, hát még az olyan testületnek, mint a parlament.

Kálmoki és Károlyi grófnak ennél fogva bizonyosan eljár a szájok, mert Dilke különben nem mert volna még magántársaságban sem, annál kevésbé a törvényhozó testületben nyilvánosan hivatkozni rájuk. De meg lehet, hogy nem is jart el, s hogy a két nemes gróf csak igazságot mondott, midőn úgy nyilatkozott, hogy az osztrák-magyar monarchia Alexandria halomba döntését s általában az Egyiptom elleni egész eljárását jogosultnak, igazoltnak tartja. Mert hiszen nem képelhető, hogy egy ország diplomáciájának fölhőgása az arra irányadó külügyminiszterétől különbözék.

De ha így van, ha monarchiánk külügyi képviselői Anglia egyoldalú, erőszakos, barbár, a nemzetközi jogot ép úgy, mint az általános morált föltérő eljárását helyeselni tudja: akkor ez nem egyéb, mint újabb bizonyossága annak, hogy Ausztria-Magyarország mai államfőiről teljesen ellenkező irányú követelmény, mint a mielyet a régi Ausztria államfőiről a keleti kérdésben követtek s hogy e keresztény Európa valóban összeesküdt az ottoman birodalom összeomlására, eltérő lére a föld, vagy legalább Európa színéről, a mi nem jelentene egyéb, mint azt, hogy legújabbban Oroszország politikája lón a politikája annak az egész Európának, mely eddig

A hadsereg újjászervezése.

(B.) Ha mindazon ezreféle, mesterségesen egymással összefüggésbe hozott tényezőket és kezeletet szem előtt tartjuk, melyek a modern nagy hadseregek szervezését képezik, azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy az, a mit eddig a hadügyminiszteriumból a hadsereg újjászervezését illetően a nyilvánosság elé juttatni jónak találtak, a kilitásba vett reform egy nagyon is csekély részét képezheli.

Ha azt, a mit a tárgyról eddig hallottunk, csak felületesen vizsgáljuk, a mozgalom úgy tünik fel, mintha egyszerűen csak a gyolagság szervezésének tökéletesebb irányulva, mintha a dolog csak egy, az utolsó időben politikai és katonai tapasztalatok által teremtett új, a gyolagság jelenlegi szervezéséhez hozzá csatlakozó képezt körül forogna. Illetékes helyen derekasan törekednek is e nézetet terjeszteni. Komolyabb megtekintésre azonban kintünk, hogy a tervezett reform nem más, mint egy valóságos forradalom az egész hadsereg szervezésében, nem más, mint a Kún kirohadt, ma teljesen konzolidált kintő alkotásának gyökeres kiirtása, hogy helyébe egy sehol sem ismert, szürke teoriára alapított szisztemát helyezzenek — azon új vezérkari generáció egy szisztemát, mely B. Beckben látja fejét és melynek katonai tapasztalatai legjobban esztében a szerencsétlen 1866-iki osztrák-porosz hádjáratból, de nagybőrből a bosznia-hercegovinai okkupációból származnak. Az aránylag olcsó habérók, melyeket az okkupáció a vezérkarnak hozott, ma már elhervadtak. Újakat kell szakitani. És miután János templomának ajtai nem akarnak megnyitni, békés uton törekednek szomjuk csillapítani.

Azóta nagyot fordult a világ. Anglia, melynek Törökországot az orosz ellen védelmezni csaknem oly nagy érdeke volt, mint a mi monarchiánknak, — meggyőződött, hogy eddigi politikájában nem számítathat többé támogatására eddigi szövetségeseinek, a ki elfoglalva Boszniát és Hercegovinát, osztozó társává lón a muszliánok: siet színtén kivenni a maga részét idejelenkor s igyekszik elfoglalni a suezzi csatornát, hogy biztosítsa útját Kelet-Indiába. Anglia kizárólagos uralma a suezzi kanálison, szemmel szúr Franciaországnak s beáll hozzá szövetséges czim alatt — ellenörnek. Tunisz

Es már akármilyen prózai, de bizony a mai adózatlat korszakában már nálunk is horders, sok családnál döntő szempont az olcsóság. Természetesen úgy érve ezt, hogy a mit itt alacsony áronk fizetünk, az egyszerűségi jobb is, mint nemely helyzetnek a drágább. Hiszen a mi roz, az soha sem lehet olcsó. Szép lát, haterköny gyögrvív, tude jó levegő van mausult is: a havasok vidéke fenségesebb: egyházi hávsóbb és a kánikulai napokban edzőbb; de nem boszontó-e, ha a nagyvárosi gomorbetegnek a jó ásványvizőt, eles levegőtől végre megjön az oly rég áhított ásvány és azlan — nincs mit emnie? Azaz: hogy volna ugyan, de még fiatal ép gomornak is kegyetlen roz, hát még a sokkal kényesebb, válogatosabb betegnek? Ez hozzá még drága is! A mi pedig többnyire együtt jár. Hiszen a ki mihez nem ért, az azt nagyobb kinnal és rosszabbul csinálja, mint a ki ahhoz talentummal bír. A tethelen poéta, iszonyi kinok közt izadja ki roz verseit, míg Petőfi csak úgy a kabátja újjából rózta ki a legfelsőbbek-bekét.

Fürdői levelek.

I. Rohitsch-Sauerbrunnból.

A lapok tudósításai szerint Badagund, Tobelbad, sőt a távolosq Marienthal és Karlsbad is azon fürdők közé tartozik, melyekkel szemben nem fog a hazafias csapott ajtó azon értelme, hogy «minék a távolban magyaránt, mikor a jó — a hazai gyógyfürdő is oly közel esik?» De ha ezekben a magyar elem csak erősen van képviselve, semmi kétség, hogy Rohitsch-Sauerbrunnban vétezik legtöbb magyar ember a védegyélt eszácse ellen. Mert ez már egyesnek magyar fürdőnek nevezhető. Ha okait kereszük, talán megtaláljuk némileg azokban a tényállás méntéget is.

Ez az, hogy atalan a fürdők világszerte nemzetközi természetű bírnak. Ezekre nézve igazán áll a régi latin közmondás: hanc veniam danus, petimussaque vicissim. Az ember fürdőre megy kétféle okból. Egészségi vagy csak szórakozási szerinti Badagund, Tobelbad, mely utóbbi egyebiránt színtén az egészségi rovát alá eshetik, noha csak fagabb értelemben, mert hiszen a nagyvárosok monotonizája és rekedt levegője elől néhány heti lég- és fagokozás-ásványoztatás minden ember egészségiének csak javára válhatik. A ki nek valamely speciális baja van, annak számára már az orvos választja meg a fürdő mészéget. Hisz ismeretes dolog, hogy a «rossz idő» dacára még mindig opulens — kövér — magyar konyha, a cigány zene mellett vizsgálódás aránylag a mi fajúknak fejt ki legtöbb gomorabb, s innen ama feltűnő körülmény, hogy az ugynevezett gomor és alhasi rendellenességek ellen hatályos fürdők közönségének aránylag oly nagy illetménye hazánkban kerül ki.

De a ki csupán szórakozni megy is, nem természetesen-e, hogy a «varatio delectans» nagyobb lehet egy idegen — külföldi — mulató helyen, a hol község, bajk, szósokak, látványosságok, mind a szokatlan, az ismeretlen, az újnak ingerével bírnak és a lehangolt kedélye kedélyre ütődtek hatnak. Azt hiszem, e fürdő kérdésnek leghevesebb és egyetlen megoldása az, a mi remélhetőleg rövid idő múlva be is következik, hogy majd a mi természetűtől oly dusan adomanyozott hazai fürdők is utólik, sőt helyeik közelmúltul is haladják a külföldieket a berendezés előnyei tekintetében, és akkor aztán a külföld is úgy ózonlik hoznak, mint mi a külföldre, és helyre lesz útve a különbözet.

Aztán végre a legzadagabb, legelőhaladottabb illam is bizonyos czikkerektől ad fordul a hol azokat olcsóbban kapja. Minden évben két fürdő-szezon szokott itt lenni: az első május közepétől június végeig; a második ezen idő után s ezen utóbbi sokkal olcsóbb, mert

Keleti politikánk egykor és ma.

Az egyiptomi angol vandalizmus legújabb történetében reánk nézve nem a legfontosabb ugyan, de mindenesetre föltételesen érdekes kérdés az, ha vajon helyes-e azt az osztrák-magyar monarchia jelenlegi diplomáciája? Sir Charles Dilke az angol alsóházban tett nyilatkozata szerint nagyon helyes s midőn az az állítás tagadásba vonaolt: Dilke újlag is kijelenté, hogy az osztrák-magyar monarchia Alexandria porrá lövésését igenis, teljesen törvénytörésnek és indokoltknak jelenté ki, s e tekintetben hivatkozni gróf Kálnoki osztrák külügyminiszterre, ki Sir Henry Elliot bécsi angol nagykövettel és gróf Károlyi Alajos londoni osztrák-magyar nagykövetre, ki Granville lorddal szemben ilyen értelemben nyilatkozott.

Felhivatalos, vagy éppen hivatalos forrásból az angol államtitkár ez állításának czafolata még eddig meg nem jelent sehol. A többi czafolatok is oly félénkek és szemérmesek, hogy inkább megerősítik, nem hogy meggyöngyözték azt a hitet, hogy az angol államtitkárnak a parlament előtt ünnepélyesen tett nyilatkozata szoról-szóra igaz. Nem is lehet az másképp. Az angol gentleman sokféle sértést el tud viselni. De ha azt mondják neki: «hazudsz!» — azért keresztül jár a lelken mindenkinek. Az előkelő angol társaság szemében nincsen alábbvaló, nyomorultabb bűn a hazugságnál s a ki azt a vadmot elűrti, mint a leggyávább, leggyalázatosabb bűn elkövetésére képes ember, azonnal megszűnik tagja lenni az angol tisztességes társaságnak, hát még az olyan testületnek, mint a parlament.

Kálmoki és Károlyi grófnak ennél fogva bizonyosan eljár a szájok, mert Dilke különben nem mert volna még magántársaságban sem, annál kevésbé a törvényhozó testületben nyilvánosan hivatkozni rájuk. De meg lehet, hogy nem is jart el, s hogy a két nemes gróf csak igazságot mondott, midőn úgy nyilatkozott, hogy az osztrák-magyar monarchia Alexandria halomba döntését s általában az Egyiptom elleni egész eljárását jogosultnak, igazoltnak tartja. Mert hiszen nem képelhető, hogy egy ország diplomáciájának fölhőgása az arra irányadó külügyminiszterétől különbözék.

De ha így van, ha monarchiánk külügyi képviselői Anglia egyoldalú, erőszakos, barbár, a nemzetközi jogot ép úgy, mint az általános morált föltérő eljárását helyeselni tudja: akkor ez nem egyéb, mint újabb bizonyossága annak, hogy Ausztria-Magyarország mai államfőiről teljesen ellenkező irányú követelmény, mint a mielyet a régi Ausztria államfőiről a keleti kérdésben követtek s hogy e keresztény Európa valóban összeesküdt az ottoman birodalom összeomlására, eltérő lére a föld, vagy legalább Európa színéről, a mi nem jelentene egyéb, mint azt, hogy legújabbban Oroszország politikája lón a politikája annak az egész Európának, mely eddig

A hadsereg újjászervezése.

(B.) Ha mindazon ezreféle, mesterségesen egymással összefüggésbe hozott tényezőket és kezeletet szem előtt tartjuk, melyek a modern nagy hadseregek szervezését képezik, azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy az, a mit eddig a hadügyminiszteriumból a hadsereg újjászervezését illetően a nyilvánosság elé juttatni jónak találtak, a kilitásba vett reform egy nagyon is csekély részét képezheli.

Ha azt, a mit a tárgyról eddig hallottunk, csak felületesen vizsgáljuk, a mozgalom úgy tünik fel, mintha egyszerűen csak a gyolagság szervezésének tökéletesebb irányulva, mintha a dolog csak egy, az utolsó időben politikai és katonai tapasztalatok által teremtett új, a gyolagság jelenlegi szervezéséhez hozzá csatlakozó képezt körül forogna. Illetékes helyen derekasan törekednek is e nézetet terjeszteni. Komolyabb megtekintésre azonban kintünk, hogy a tervezett reform nem más, mint egy valóságos forradalom az egész hadsereg szervezésében, nem más, mint a Kún kirohadt, ma teljesen konzolidált kintő alkotásának gyökeres kiirtása, hogy helyébe egy sehol sem ismert, szürke teoriára alapított szisztemát helyezzenek — azon új vezérkari generáció egy szisztemát, mely B. Beckben látja fejét és melynek katonai tapasztalatai legjobban esztében a szerencsétlen 1866-iki osztrák-porosz hádjáratból, de nagybőrből a bosznia-hercegovinai okkupációból származnak. Az aránylag olcsó habérók, melyeket az okkupáció a vezérkarnak hozott, ma már elhervadtak. Újakat kell szakitani. És miután János templomának ajtai nem akarnak megnyitni, békés uton törekednek szomjuk csillapítani.

Azóta nagyot fordult a világ. Anglia, melynek Törökországot az orosz ellen védelmezni csaknem oly nagy érdeke volt, mint a mi monarchiánknak, — meggyőződött, hogy eddigi politikájában nem számítathat többé támogatására eddigi szövetségeseinek, a ki elfoglalva Boszniát és Hercegovinát, osztozó társává lón a muszliánok: siet színtén kivenni a maga részét idejelenkor s igyekszik elfoglalni a suezzi csatornát, hogy biztosítsa útját Kelet-Indiába. Anglia kizárólagos uralma a suezzi kanálison, szemmel szúr Franciaországnak s beáll hozzá szövetséges czim alatt — ellenörnek. Tunisz

Es már akármilyen prózai, de bizony a mai adózatlat korszakában már nálunk is horders, sok családnál döntő szempont az olcsóság. Természetesen úgy érve ezt, hogy a mit itt alacsony áronk fizetünk, az egyszerűségi jobb is, mint nemely helyzetnek a drágább. Hiszen a mi roz, az soha sem lehet olcsó. Szép lát, haterköny gyögrvív, tude jó levegő van mausult is: a havasok vidéke fenségesebb: egyházi hávsóbb és a kánikulai napokban edzőbb; de nem boszontó-e, ha a nagyvárosi gomorbetegnek a jó ásványvizőt, eles levegőtől végre megjön az oly rég áhított ásvány és azlan — nincs mit emnie? Azaz: hogy volna ugyan, de még fiatal ép gomornak is kegyetlen roz, hát még a sokkal kényesebb, válogatosabb betegnek? Ez hozzá még drága is! A mi pedig többnyire együtt jár. Hiszen a ki mihez nem ért, az azt nagyobb kinnal és rosszabbul csinálja, mint a ki ahhoz talentummal bír. A tethelen poéta, iszonyi kinok közt izadja ki roz verseit, míg Petőfi csak úgy a kabátja újjából rózta ki a legfelsőbbek-bekét.

Fürdői levelek.

I. Rohitsch-Sauerbrunnból.

A lapok tudósításai szerint Badagund, Tobelbad, sőt a távolosq Marienthal és Karlsbad is azon fürdők közé tartozik, melyekkel szemben nem fog a hazafias csapott ajtó azon értelme, hogy «minék a távolban magyaránt, mikor a jó — a hazai gyógyfürdő is oly közel esik?» De ha ezekben a magyar elem csak erősen van képviselve, semmi kétség, hogy Rohitsch-Sauerbrunnban vétezik legtöbb magyar ember a védegyélt eszácse ellen. Mert ez már egyesnek magyar fürdőnek nevezhető. Ha okait kereszük, talán megtaláljuk némileg azokban a tényállás méntéget is.

Ez az, hogy atalan a fürdők világszerte nemzetközi természetű bírnak. Ezekre nézve igazán áll a régi latin közmondás: hanc veniam danus, petimussaque vicissim. Az ember fürdőre megy kétféle okból. Egészségi vagy csak szórakozási szerinti Badagund, Tobelbad, mely utóbbi egyebiránt színtén az egészségi rovát alá eshetik, noha csak fagabb értelemben, mert hiszen a nagyvárosok monotonizája és rekedt levegője elől néhány heti lég- és fagokozás-ásványoztatás minden ember egészségiének csak javára válhatik. A ki nek valamely speciális baja van, annak számára már az orvos választja meg a fürdő mészéget. Hisz ismeretes dolog, hogy a «rossz idő» dacára még mindig opulens — kövér — magyar konyha, a cigány zene mellett vizsgálódás aránylag a mi fajúknak fejt ki legtöbb gomorabb, s innen ama feltűnő körülmény, hogy az ugynevezett gomor és alhasi rendellenességek ellen hatályos fürdők közönségének aránylag oly nagy illetménye hazánkban kerül ki.

De a ki csupán szórakozni megy is, nem természetesen-e, hogy a «varatio delectans» nagyobb lehet egy idegen — külföldi — mulató helyen, a hol község, bajk, szósokak, látványosságok, mind a szokatlan, az ismeretlen, az újnak ingerével bírnak és a lehangolt kedélye kedélyre ütődtek hatnak. Azt hiszem, e fürdő kérdésnek leghevesebb és egyetlen megoldása az, a mi remélhetőleg rövid idő múlva be is következik, hogy majd a mi természetűtől oly dusan adomanyozott hazai fürdők is utólik, sőt helyeik közelmúltul is haladják a külföldieket a berendezés előnyei tekintetében, és akkor aztán a külföld is úgy ózonlik hoznak, mint mi a külföldre, és helyre lesz útve a különbözet.

Aztán végre a legzadagabb, legelőhaladottabb illam is bizonyos czikkerektől ad fordul a hol azokat olcsóbban kapja. Minden évben két fürdő-szezon szokott itt lenni: az első május közepétől június végeig; a második ezen idő után s ezen utóbbi sokkal olcsóbb, mert

A hadsereg újjászervezése.

(B.) Ha mindazon ezreféle, mesterségesen egymással összefüggésbe hozott tényezőket és kezeletet szem előtt tartjuk, melyek a modern nagy hadseregek szervezését képezik, azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy az, a mit eddig a hadügyminiszteriumból a hadsereg újjászervezését illetően a nyilvánosság elé juttatni jónak találtak, a kilitásba vett reform egy nagyon is csekély részét képezheli.

Ha azt, a mit a tárgyról eddig hallottunk, csak felületesen vizsgáljuk, a mozgalom úgy tünik fel, mintha egyszerűen csak a gyolagság szervezésének tökéletesebb irányulva, mintha a dolog csak egy, az utolsó időben politikai és katonai tapasztalatok által teremtett új, a gyolagság jelenlegi szervezéséhez hozzá csatlakozó képezt körül forogna. Illetékes helyen derekasan törekednek is e nézetet terjeszteni. Komolyabb megtekintésre azonban kintünk, hogy a tervezett reform nem más, mint egy valóságos forradalom az egész hadsereg szervezésében, nem más, mint a Kún kirohadt, ma teljesen konzolidált kintő alkotásának gyökeres kiirtása, hogy helyébe egy sehol sem ismert, szürke teoriára alapított szisztemát helyezzenek — azon új vezérkari generáció egy szisztemát, mely B. Beckben látja fejét és melynek katonai tapasztalatai legjobban esztében a szerencsétlen 1866-iki osztrák-porosz hádjáratból, de nagybőrből a bosznia-hercegovinai okkupációból származnak. Az aránylag olcsó habérók, melyeket az okkupáció a vezérkarnak hozott, ma már elhervadtak. Újakat kell szakitani. És miután János templomának ajtai nem akarnak megnyitni, békés uton törekednek szomjuk csillapítani.

Azóta nagyot fordult a világ. Anglia, melynek Törökországot az orosz ellen védelmezni csaknem oly nagy érdeke volt, mint a mi monarchiánknak, — meggyőződött, hogy eddigi politikájában nem számítathat többé támogatására eddigi szövetségeseinek, a ki elfoglalva Boszniát és Hercegovinát, osztozó társává lón a muszliánok: siet színtén kivenni a maga részét idejelenkor s igyekszik elfoglalni a suezzi csatornát, hogy biztosítsa útját Kelet-Indiába. Anglia kizárólagos uralma a suezzi kanálison, szemmel szúr Franciaországnak s beáll hozzá szövetséges czim alatt — ellenörnek. Tunisz

Es már akármilyen prózai, de bizony a mai adózatlat korszakában már nálunk is horders, sok családnál döntő szempont az olcsóság. Természetesen úgy érve ezt, hogy a mit itt alacsony áronk fizetünk, az egyszerűségi jobb is, mint nemely helyzetnek a drágább. Hiszen a mi roz, az soha sem lehet olcsó. Szép lát, haterköny gyögrvív, tude jó levegő van mausult is: a havasok vidéke fenségesebb: egyházi hávsóbb és a kánikulai napokban edzőbb; de nem boszontó-e, ha a nagyvárosi gomorbetegnek a jó ásványvizőt, eles levegőtől végre megjön az oly rég áhított ásvány és azlan — nincs mit emnie? Azaz: hogy volna ugyan, de még fiatal ép gomornak is kegyetlen roz, hát még a sokkal kényesebb, válogatosabb betegnek? Ez hozzá még drága is! A mi pedig többnyire együtt jár. Hiszen a ki mihez nem ért, az azt nagyobb kinnal és rosszabbul csinálja, mint a ki ahhoz talentummal bír. A tethelen poéta, iszonyi kinok közt izadja ki roz verseit, míg Petőfi csak úgy a kabátja újjából rózta ki a legfelsőbbek-bekét.

buzgó gyakorlatára szorítkozik. S ha majd egykoron eljő a felebrédés ideje, bizonyosan nem a panszlavok táborába fogunk csatlakozni. Arról kezesseget vállalhatunk. Tehát csak névleges gyarmatosítást hárthatunk, hogy a sáros-templeni ev. egyházközség panszlavok legyenek. 2. Vagy talán egyháziak feljegyelték a panszlavokat? Kik azok? Bánóc, Dessewffy, Kezserék, Benczúrc, Bolthék és. Mind oly történelmi nevezettségű nevek, amelyeknek vértékét átlatolt hazaias nyelvből. Garafatol kezdve soha semmiféle ellenérzés nem mozdulhat. Ha ezek, mint sáros-templeni ev. egyháziak, akkor minden hazafit jellem a Syon orri panszlavok az értelemben, hogy a panszlavok szemellenzi küzdelmet folytatnak tekintni. 3. Vagy a sáros-templeni ev. esperesség lelkesíti és tanítja panszlavok-e? Esperességünk tanított a nyilvános térsádalom terén gyakran meg látni nem sen tartják érdemesnek és a gyarmatosítást mezején oly nagy horderejű tényezőkné volnának-e? Vagy csak azért érkezik magukat feljegyeltnek a régimódiak a prot. tanító és lelkesítő panszlavokká a fől szon nemesen más forma a ró szót mosoktól való megkülönböztetésé saját szabólton lelkiismeretével, akkor ezen legteljebb, részrehajlatlan fórumunkból származó nyilatkozat kinyilatkoztatjuk: a) panszlavok nem vagyunk s nem leszünk meg akkor sen, ha a vakmerő ismertetők töltve látni elemünk törnek; b) a panszlavizmus ellen mindenkor ellenében és egyenként mindenütt küzdelmet a denkerünk és fogjuk: a) a panszlavok nem engedik, hogy a panszlav szemellenzi átlátolt lelkesítő vagy tanító esperességükben hivatal viselésére képesítsenek. Ezen nyilatkozatunk alapján feljegyeztünk éreztük magunkat arra esperest, hogy a felhívott szemelvények igazságtalanságával az értelemben oly szigorú protestatiónak ösítését nemleg lelohasztani, másrészt pedig a protestatium mint a térsádalomban is méltán megillető tisztelget és közbeszédet is hiedelmeli egyezkedni. A f. évi július hó 11-én Eperjesen tartott esperességi gyűlés határozatából. (Aláírta: a sáros-templeni ev. esperesség lelkesítő és tanítója.)

Bécs, július 20.

Spalatóból tévőkaj mai kelettel: A Spalatóban, Poszanóban és Salóban ma befejezett közzé tanácsa választásokban elvégzett választási küzdelem után, mind a három helyen az alkotmány párt (olasz) győzedelmeskedett a nemzetiesség (horvátok) fölött. A választások közben vérszavazások fordultak elő, úgy hogy a rend fenntartása végett katonaságot kellett kirendelni. Salóban és Spalatóban egyáltalán alkotmány párti pártiak, Pasztraban azonban négy nemzetiségű választottak. Egy későbbi távirat jelenti Spalatóból, hogy a horvátok roppantul el vannak keseredve a választásban szenvedett vereség miatt. Tegnap, vagyis a 19-én nagy néptömeg tolongott a közzé háza elé, hol az utonnan választott tanácsosok első népsokét tartották; a nép zajos demonstrációk közben kiáltozta: Zivlja hervek, ka vauka puljisi! — [Ejjen Horvátország, ha az apuivalakal!] A katonaságnak és csendőrségnek csak nehezen sikerült a rendet helyreállítani. Vázkedarsa is került a dolog, miközben többek közt Katic agitator is megsebesült.

KÜLFÖLD.

Julius 20.

A konferencia, mint távirataink már jelentették, e pillanathban a suezzi csatorna megszállásának kérdésével foglalkozik, melyre névvel Anglia és Franciaország együttesen terjesztettek elő javaslatot. Az erről szóló jegyzék első sorban emlékeztet a hatalmak újabb önzetlenségi jegyzéknyvére, mely teljes érvényben marad, de hozzátéveszi, hogy a suezzi csatornának, mint nemzetközi közlekedési utnak a megtartása magasabb érdekét képez, mely egészen külön elbánsát kíván. A jegyzék azzal a kijelentéssel végződik, hogy a konferenciának a csatorna megoltalmazását el kell határozni. Azt a hírt, hogy Olaszország is felszólítást kapott, hogy a két nyugati hatalommal együtt védelmezze a suezzi csatornát, alaplatomnak mondják, de valószínű, hogy Olaszország igenis fel fog szólítani arra, hogy vegyen részt az Egyiptomba való beavatkozásban.

Bécsi beavatolt körökben úgy vélekednek, hogy a konferencia a javaslatot helyben fogja hagyni s Angliát és Franciaországot bízza meg a szükséges rendszabályok megtételével. A csatorna biztosítását ugyanis nevezetesen európai érdekek tekintik, ha megmondjuk, hogy mily óriási tökétek fektettek be e két tenger összekötő műbe. Csaknem 12 évig dolgozott rajta 25,400 munkás, ezernyi tevé, s nem kevesebb, mint félmilliárd frank van befektetve. S az óriási mű dúsán fizet is. Az 1869. nov. 16-án megnyitott vízi út 1870-ben még csak 486 hajó ment keresztül 493,311 tonnával, 10 évvel utána a keskeny vízvonalat már 2017 hajó barázdálta 4,378,064 tonnával, s a bevétel 41-7 milliót, a tiszta jövedelem pedig 12-3 milliót tett.

A mi az egyiptomi beavatkozás kérdését illeti, ebben a pillanathban a nagykövetség még csak azon a ponton vannak, hogy a portán újabb megismerjék a választ. Szaid pasa ugyanis már 17-iken közölte Corti grófnak, hogy a minisztertanács a jegyzékre adandó válasz fo-

lött tanácskozik. A válasz azonban még mindig nem jött meg, s a diplomaták úgy vélekednek, hogy a portát a legjobb esetben halogató nyilatkozattal fog előlátni.

Ha a porta csakugyan ily választ ad, a hatalmak ultimátumot fognak neki küldeni, melyben bizonyos határidőn belül kielégítő választ követelnek, ellenkező esetben pedig úgy fogják tekinteni, hogy a szultán eljatsza Egyiptom fölötti fenhatóságát jogait, s egy vagy két hatalmat fognak megbízni a konferencia határozatainak fegyveres végrehajtásával.

A szultán habozását egy konstantinápolyi magán távirat következőleg magyarázza: Mialatt e hó 17-én a minisztertanács az azonos jegyzék fölött tanácskozott, a szultán magához kérlette Lord Dufferin angol nagykövetet, s vele hosszabban értekezett, kifogó és súlyos bajokat, melyeket az Egyiptomba való fegyveres beavatkozás a szultánra néve okvetlenül maga után vonna. A szultán erre Gordon Bennet amerikai követet s a New-York Herald tulajdonosát fogadta, ki az egyiptomi kérdésben nagy buzgalommal állott Törökországnak a pártjára. Tegnapelőtt reggel aztán Bennet ur saját yachtján hirtelen Egyiptomba utazott, állítólag azért, hogy Arabi pasát meglátogassa és közlekedést létesítsen a szultán és az egyiptomi diktátor közt. A szultán ugyanis állítólag líng báró tanácsára arra határozta el magát, hogy Arabi pasával ismét kibékül, hogy így a hatalmakat lefegyverezze s az egyiptomi kérdést az engesztelés útjára tegye át.

A Times értesülése szerint az angol kormány a porta habozásaitól az következteti, hogy az már teljesen visszautasította a konferencia felszólítását; emelögva várható, hogy az Egyiptomba küldendő angol hadtest felszerelése és utának indítására ma határozott parancsot fog adni.

Bright visszalépeése.

Röviden már jeleztük a beszédet, melyben Mr. Bright az angol kabinetből való kilépését indokolta. A Times ma egész természetesen meghozta a parlamenttől férfiak a modern Catojának nemes nyilatkozatát, melyet a következőkben sietünk közölni: Bright: Jobban szeretnék semmi észrevételt sem tenni a ház előtt a rám néve új és különös helyzetre vonatkozólag, de úgy hiszem hogy többet ohajtanak tőle tudni amaz okok fölöl, a melyeknél fogva most nem eddigi rendes helyemen ülök.

De, az igazat megvallva, semmi megmagyarázni, semmi védekezni valóm nincs. Az egyszerű tény az, hogy nem érhettem eljett kabinetből való társamalmal az egyiptomi kérdést illető politikájokra néve. Mondották — némelyek nyilvánosan kiálták, mások társalgás közben emlegették — hogy miért nem váltam el a kormánytól már előbb; miért halasztottam e lépést mostanig? Erre azt feleltem, hogy mely tiszteletem a kormány ellen álló tisztelt barátom iránt (tetszés) és azok iránt is, a kik vele együtt ülnek, birt arra, hogy együtt maradjak velök a legeslegutolsó pillanatig, a midőn nem találom többé lehetőségem, hogy hivatalommal a kabinetben megmaradjak.

A tény az, hogy nagymértű elvi nézetkülönbség forgott fenn, s most elmondhatom, hogy ha megmaradtam volna hivatalomban, ily körülmények közt vagy hallgatagom meg kellett volna nyugodnom oly rendszabályokra néve, melyeket teljességgel kárhözvalók, vagy pedig állandó viszályban kellett volna lennem társaimmal. Jobb volt tehát rájuk néve s jobb rám néve is — bizonyos vagyok benne, hogy a ház egyválményem van velem — hogy fölfölkérem tisztelt barátomat, engedje meg, hogy visszalépjek s tegye le a királynő kezébe lemondásomat.

Tudja a ház — vagy legalább tudják sokan, a kiknek alkalmuk volt figyelemmel kíséni politikai életem egyes lényeit — hogy már legalább 40 éve azon iparkodom, hogy megtanítsam honfitársaimat egy véleményre és tanura, melyet én vallok: arra, hogy az erkölcsi törvény nem egyáltalán a magánélet, hanem az államok élete számára is van rendelve egyúttal való viszonyaikban. (Tetszés.) Ugy vélekedem, hogy a jelen esetben nyilvánvaló megsejtése fordult elő úgy a nemzetközi az erkölcsi törvénynek, s ennél fogva lehetetlen rám néve, hogy azt támogatassam. (Tetszés.)

Nem fordíthatok háttérönmagammal és nem tagadhatom meg mindazt, a mit ezernyi másoknál hirdetem ama 40 év óta, a mióta nyilvános gyűléseken s e házban honfitársaimhoz szólam adatot. (Tetszés.) Még csak egy szót. Kérdést intéztem bigadit ité-

letemhez és lelkiismeretemhez, hogy melyik utat kell választanom. Ezek pedig, úgy hiszem salhatatlan újjal mutatták meg az irányt, melyet követni ioarokdom. (Tetszés.)

Glaustone: A ház elnézését kérem, midőn felállok egy szóra, melyet érzelmim sugallnak s melyet bün volna későbbre halasztani. Nem kell a közönségre az azon nézeteltérés vitatására, mely szerencsétlenségre, tisztelt barátom és azok közt támadt, a kik társai voltak s most azok ohajtanának lenni. (Tetszés.) De bátor vagyok őt biztosítani, hogy egyetérték vele arra néve, hogy az erkölcsi törvény epugy alkalmazandó a nemzetek, mint az egyének magvávalételeire s hogy a közint fenforgó s úgy rea, mint reánk néve felettből köns nézetkülönbség az isteni törvénynek a jelen különös esetben való különös alkalmazása körül forog. Egyetértünk vele elvben, de eltérünk az alkalmazására néve. Reánk ugy, mint őrá néve, a legmelyebb kin ez. De ő magával viszi társainak törhetetlen becsületét s minden más kérdésben való törhetetlen bizalmat, valamint azt a legjobb és legmelyebb kívánságukat, hogy egészség és boldogság kövesse őt abba a független állásba, melyet most elfoglalt. (Tetszés.)

UJDONSÁGOK.

— július 20.

— Személyi hírek. Ő felsége tegnap fogadta gr. Kálnoky külügyminisztert, továbbá az eddigi orosz nagykövetet: Oubril, ki a szent István rend nagykeresztjét köszönte meg. — Rudolff trónörökös és néve Prágába utaztak; szombatban mennek Reichstadtba. — György görög király szeptemberben tér vissza Athenbe. — Gróf Szapary István, Pestnegye főispánja, családjával együtt a gleichenbergi fűrdőben tölti a fűrdőidőt, homnt csak pár hét után fog székhelyére visszaterni. — Ocsai Ferenc kuriai bíró tegnap kezdte meg szabadságidejét. — Szabó Samuel kuriai tanácsnok elhagyta a fővárost és fűrdőbe utazott. — A nassau hercege tegnap este Brassóba utazott. — Gr. Andrássy Gyula ma reggel Kolozsvárra ment. — Báró Orczy a király főállomestere ma reggel Munkácsra a fővárosba érkezett. — Albrecht főherceg egy-két napig beteg volt, de már jobban érzi magát, Brúnne való utazása e miatt halasztott el. — Sándor bolgár fejedelemről újra azt állítják, hogy Natália szerb királynéknak a hűgát veszi nőül. — A württembergi hercege Krakóba utazott. — Lincoln Abrahamnak, az egykori amerikai elnöknek özvegye, mint New-Yorkból írják, aggasztóan megbetegedett. — Fuad pasa vezetése alatt a török küldetés kezdett érkezik Bécsbe, hogy ő felségének a Nisam-Intiaz rend nagy szalagját a szultán kéziratával átadja. A király e hó 26-án fogadja a pasát, ki aztán Schönbrunnba is meg lesz hívva.

— A király és királyné Rómában. A «Temps»-nek írják Rómából: Ferencz József király és Erzsébet királyné már várják Turinba. A királyi palotát, mely kissé el volt hanyarolva, nagyban restaurálják, igazítják. Naponként érkeznek a nagydíjak és szekrények, melyek a palota csinosítására valók. — A német trónörökös pár elutasása. Bécsből írják e hó 20-ról: Ma reggel hét órákor utazott el Frigyes Vilmos német trónörökös nejével: Viktória hercegnővel és leányával az osztrák fővárosból. A déli vonaton utaztak Villachon keresztül Tirolba. Kevéssel hét óra előtt érkezett a trónörökös és családja az indóházhoz, hol minden hivatalos bucsuzás elmaradt, csakis Elliot angol és Reusz herceg német nagykövet jeent meg. Rövid bucsuzás után kocsiába szálltak s pont 7 órákor elhagyták Bécsot.

— Gazdasszonyok gyűlése. Berlinben történt, de amerikaiassan hangzik. Egyik jómódú család szobalányt fogadtott fel alig egy hét létel az előtt, hogy a zöllebe hurcolkodtak. A szobalány kötelessége volt a lakásra felügyelni és az urat, ki gyakran a városba szökölgetett, figyelni. Egyik napon bejött a férj a litotok tőcei, kiszolgálja. Egyik napon bejött a férj a városba, lakásuk felé indult, bejárta talája. Szomszédok felvilágosították, hogy a szobalányt már két napja nem látják. Renfort hozat a férj, felnyitják a lakást. Tervezetesen kintavá az, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta az urat, a kiel a leány oly bizonyítványt kapott, hogy «hű és megbízható» kintavá azt, hogy ő a leányt épen hallgatónak felügyelt és az urat, ki elmozdult. Ez ugyan mindennapi történet, de a vége már kissé csattanósabb volt — arra néve a kiel a szobalány az előtt szölgött. Ugyanis a károsult bepanaszolta

